

**KOMISSION DIREKTIIVI 2004/1/EY,
annettu 6 päivänä tammikuuta 2004,
direktiivin 2002/72/EY muuttamisesta atsodikarbonamidin paisuteaineena käytön kieltämisen
osalta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvia tarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/109/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvista muovisista tarvikkeista 6 päivänä elokuuta 2002 annetussa komission direktiivissä 2002/72/EY⁽²⁾ annetaan lupa käyttää atsodikarbonamidia paisuteaineena elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvissa muovisissa tarvikkeissa elintarvikealan tiedekomitean lausunnon mukaisesti.
- (2) Atsodikarbonamidia käytetään paisuteaineena valmistettaessa lasitölkkiä sulkemisessa käytettävien metallikanien muovitiivistä. Uudet havainnot ovat osoittaneet, että atsodikarbonamidi hajoaa semikarbonsidiksi (SEM), kun sitä kuumennetaan tuotettaessa vaahtotiivistä ja steriloidessa suljettuja lasipurkkeja.
- (3) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomaisen') sai 8 päivänä heinäkuuta 2003 teollisuudelta tiedon, että SEMiä oli löydetty eräistä lasipurkkeihin pakatuista elintarvikkeista. Näiden ruokien SEM-pitoisuudet vaihtelivat (25 µg:aan/kg asti), ja korkeimmat pitoisuudet löytyivät lastenruoista.
- (4) Elintarvikkeiden lisäaineita, aromiaineita, valmistuksen apuaineita sekä elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvia materiaaleja käsittelevä tiedelautakunta (jäljempänä 'lautakunta') totesi 1 päivänä lokakuuta 2003 antamassaan lausunnossa, että käytettävissä olevan tieteellisen tiedon perusteella, johon sisältyy myös elintarviketurvallisuusviranomaisen tilaama tuore tutkimus, SEM on heikosti karsinogeeninen koe-eläimillä ja heikosti genotoksinen in vitro -kokeissa, mutta nykyisen tieteellisen tietämyksen perusteella ei ole mahdollista päättää, aiheuttaako SEM karsinogeenisen riskin ihmisille.
- (5) Elintarviketurvallisuusviranomaisen antoi tilapäiselle asiantuntijaryhmälle erityisen toimeksiannon selvittää tarkemmin, mitkä ovat mahdolliset riskit pienille lapsille,

sillä tässä kuluttajaryhmässä SEMin mahdollinen saanti suhteessa ruumiinpainoon on todennäköisesti suurinta. Arvioidessaan lastenruokiin sisältyvän SEMin mahdollisia vaikutuksia tämä asiantuntijaryhmä otti huomioon sekä toksikologiset näkökohdat että mikrobiologiset ja ravitsemukselliset seikat.

- (6) Lausunnossaan 9 päivänä lokakuuta 2003 asiantuntijat totesivat, että ottaen huomioon käytettävissä olevat tiedot elintarvikkeiden SEM-pitoisuuksista, saannista ja toksikologiasta, sekä lapsille että aikuisille aiheutuu SEMiä sisältävien elintarvikkeiden syömisestä todennäköisesti hyvin pieni riski. Lautakunta kuitenkin totesi, että SEMin esiintyminen lastenruoissa ei ole toivottua, ja suositteli, että olisi viisasta vähentää SEMille altistumista niin nopeasti kuin teknologinen edistys sen turvallisesti sallii.
- (7) Lautakunnan ja tilapäisen asiantuntijaryhmän päätelmien sekä jäljellä olevien tieteellisten epävarmuustekijöiden vuoksi on aiheellista yhteisössä sovitun kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseksi kieltää atsodikarbonamidin käyttö 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002⁽³⁾ (elintarvikelainsäädäntö) 7 artiklassa tarkoitettua ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti. Atsodikarbonamidi olisi poistettava yhteisössä täysin yhdenmukaistetusta epätäydellisestä lisäaineluettelosta siksi aikaa, kun yhteisö etsii eri lähteistä kattavampia tietoja, jotka voisivat täydentää SEMiä koskevassa nykyisessä tietämyksessä olevia aukkoja.
- (8) Komissiolle on kerrottu, että atsodikarbonamidille on tulossa lähitulevaisuudessa vaihtoehtoja. Ennen kuin atsodikarbonamidi mahdollisesti korvataan lastenruokien pakkauksimateriaaleissa, on olennaisen tärkeää pohtia asiaa perusteellisesti ja arvioida pakkauksen ilmatiivyyttä ennen vaihtoehtojen käyttöönottoa, jottei elintarvikkeen mikrobiologista turvallisuutta vaaranneta. Siksi on tarpeen säätää 18 kuukauden pituisesta siirtymäkaudesta, jotta tällainen arviointi voidaan toteuttaa sellaisella aikavälillä, jossa otetaan huomioon näin pakattujen elintarvikkeiden vähimmäissäilyvyysaika.
- (9) Olisi myös säädettävä siirtymäkaudesta tarvikkeille, jotka joutuvat kosketuksiin elintarvikkeiden kanssa ennen tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi säädettyä määräaika.

⁽¹⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 38, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 220, 15.8.2002, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1642/2003 (EUVL L 245, 29.9.2003, s. 4).

- (10) Kyseisessä siirtymäkaudessa olisi myös otettava huomioon myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2000/13/EY⁽¹⁾ sisältyvät vaatimukset.
- (11) Direktiiviä 2002/72/EY olisi siksi muutettava vastaavasti.
- (12) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeiden ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 2002/72/EY liitteessä III olevassa A jakossa atsodikarbonamidia koskevan viitenumeron 36640 kohdalla sarakkeessa 4 oleva teksti seuraavasti:

”Saa käyttää vain paisuteaineena. Käyttö kielletty 2 päivästä elokuuta 2005 lähtien.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ja julkaistava ne viimeistään 2 päivänä elokuuta 2005. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kyseiset säännökset sekä kyseisten säännösten ja tämän direktiivin säännösten välinen vastaavuustaulukko.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä 2 päivästä elokuuta 2005 alkaen siten, että kielletään saattamasta markkinoille ja tuomasta yhteisöön sellaisia elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvia muovisia materiaaleja ja tarvikkeita, jotka eivät ole tämän direktiivin säännösten mukaisia.

Ennen 2 päivää elokuuta 2005 täytettyjä materiaaleja ja tarvikkeita voidaan kuitenkin edelleen saattaa markkinoille sillä edellytyksellä, että niihin on merkitty täyttöpäivä. Täyttöpäivä voidaan korvata muulla merkinnällä, mikäli merkinnästä voidaan tunnistaa täyttöpäivä. Täyttöpäivä on ilmoitettava pyynnöstä toimivaltaisille viranomaisten ja henkilöille, jotka panevat täytäntöön tämän direktiivin vaatimuksia.

Ensimmäistä ja toista alakohtaa sovelletaan rajoittamatta direktiivin 2000/13/EY vaatimusten soveltamista.

Näissä 1 kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 6 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta
David BYRNE
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/89/EY (EUVL L 308, 25.11.2003, s. 15).